

προκαλούντας τὴν ἐχθρότητα τῶν ἐργατικῶν τάξεων κατὰ τῶν κεφαλιούχων. οὐχ' ἦττον ἀναγνωρίζομεν, ὅτι καὶ δυσχερεστέρα καὶ ἐντιμοτέρα εἶνε ἢ δι' ἐπιπόνου καὶ ἀδιαλείπτου ἐργασίας παραγωγή τῶν μέσων τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀπόρου χειρῶνακτος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἢ ἡ διὰ τυχηρῶν παιγνίων καὶ διὰ τῆς πολυτρόπου καὶ ἀλλοπροσάλλου κυβείας, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπόκτησις περιουσίας.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἕτεροι τρόποι ἀσφαλεστέρου πλουτισμοῦ· τὰ παίγνια καὶ αἱ κυβεῖαι δὲν δημιουργοῦσι πλοῦτον, ἀλλὰ μετατοπίζουσι τὸν διὰ τῆς βιομηχανίας παραχθέντα· ὁ, τι δὲ λέγομεν περὶ χειρῶνακτος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν καλλιτέχνην, καὶ εἰς τὸν ἐπιστήμονα καὶ εἰς τὸν φιλόλογον. Καὶ οὗτοι ἐξεπλήρωσαν ἔργον εὐσυνειδήτου πατρὸς καθοδηγήσαντες καὶ εἰσαγαγόντες τὸ τέκνον αὐτῶν εἰς τὴν κονίστραν τοῦ βίου, καὶ παρασχόντες αὐτῷ τὰ μέσα τῆς ἀμύνης καὶ αὐτοσυντηρήσεως. Καὶ πρακτικώτερον, οἱ γονεῖς ἐξεπλήρωσαν τὸ πατρικὸν καθήκον, παρασχόντες τῷ τέκνῳ ἐπάγγελμα ἀρμόζον εἰς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θέσιν ἣν οἱ γονεῖς αὐτοὶ κατέχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Τῷ ὄντι ἡ θέσις ἐν ἣ προήχθημεν καὶ ἀνετρέφθημεν καὶ αἱ ἐξεις ἃς προσελάβομεν ἐν αὐτῇ ἐμφιλοχωροῦντες, ἀποτελοῦσιν οὕτως εἰπεῖν, ὑπόσχεσιν ἀδῆλωτον, ἢ σιωπηρὰν ὑποχρέωσιν ἣν δέον εὐλαβῶς νὰ τηρήσωμεν. Οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἐπιχειροῦντα ἔργα ἀνώτερα τῶν δυνάμεων αὐτοῦ καὶ ἀπερισκέπτως ἐμπνέοντα εἰς τοὺς ὑπέξουσους, φαντασιώδους βίου χιμαιρικὰς ἐλπίδας, καθότι αἱ χιμαιρικά αὐταὶ ἐλπίδες πλειστάκις ματαιούμεναι ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ, συνεπάγονται τὴν δυσθυμίαν, τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἀτονίαν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν· οἱ γονεῖς οἱ ἐμπορούμενοι ὑπὸ ἀτόπου κενοδοξίας ἢ κενῶν ἐλπίδων κτήσεως πλοῦτου αὐτοσχεδίου, παραγνωρίζουσι τοὺς ἀναλλοιώτους νόμους τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας, καὶ ἀποπλανώμενοι ἐκ κουφότητος, ἐκ πλεονεξίας ἢ ἐκ περιφιλαυτίας, γίνονται θῦμα τοῦ φρενοτροπιῶν φαντασίας νενοσηκίας.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

I. A. ΣΟΥΤΣΟΣ.

ἩΘΟΠΙΟΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ

Ὁ κ. Jubilles ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ *Μελέται περὶ τῆς Ἀγγλίας* διηγεῖται ἀστείαν ἱστορίαν, βεβαίων ὅτι εἶνε ἀληθεστάτη.

Πρόκειται περὶ ἠθοπιοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ κ. Jubilles παρασιωπᾷ τὸ ὄνομα, ὑποδεικνύει δὲ μόνον διὰ τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου Γ. . καὶ ὅστις, εὐρεθεὶς εἰς μεγάλην χρηματικὴν στενοχωρίαν, παρεδόθη ὑπὸ τῆς σύζυγου του ὡς ἐνέχυρον.

Τῷ εἶχόν παρουσιάσει τὸν λογαριασμὸν τοῦ

ξενοδοχείου, εἰς τὸ ὅποιον κατέκει, ἀλλὰ δὲν εἶχε χρήματα νὰ πληρώσῃ.

Μετέθη τότε παρὰ τῷ διευθυντῇ τοῦ θεάτρου καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ προκαταβολήν. Ἄλλ' ὁ διευθυντής, ἄνθρωπος τυπικός, τῷ ἀπεκρίθη·

— Δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ συμφωνητικόν μας ὅτι πρέπει νὰ πληρῶνῃ τὸν μισθόν σου εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός ;

— Ναί.

— Λοιπόν ! ἄς τηρήσωμεν τὰς συμφωνίας μας.

Ἦπῃρξεν ἀδύνατον νὰ συγκληθῇ ὁ τυπικός θεατρῶνης. Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἠθοπιὸς ἦτο καλὸς κωμικός, ἀρκούντως γνωστός, ὁ δὲ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπροτίθετο νὰ μεταβῇ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ θέατρον διὰ νὰ τὸν ἴδῃ παριστάνοντα.

Ὁ Γ. . μεταβὰς περίλυπος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διηγῆθη πρὸς τὴν σύζυγον του τὴν δυσάρεστον θέσιν του. Αἴφνης αὕτη τῷ εἶπεν :

— Μοῦ ἦλθε μία ἰδέα.

Ἡ ἰδέα ἦτο παράδοξος, ἀλλ' ἐκ τῶν τοιούτων ἰδεῶν προκύπτουσι συχνὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

Ἡ σύζυγος τοῦ κωμικοῦ μετέθη τότε παρὰ τινι δανείζοντι ἐπὶ ἐνεχύρῳ, καὶ ἔχοντι τὸ κατάστημα αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ θεάτρου, εἰς τὸ ὅποιον παρίστανεν ὁ Γ. .

— Κύριε, τῷ εἶπε, χρειάζομαι διὰ μίαν ὥραν εἴκοσι λίρας στεργλίας. Θέλετε νὰ μοῦ τὰς δανείσετε ; Σᾶς δίδω διὰ μίαν ὥραν τόκοι δεκαπέντε σελίνια.

— Ἄλλὰ ποῖον εἶνε τὸ ἐνέχυρόν σας ;

— Τὸ ἄτομον τοῦ κ. Γ. . ὁ ὁποῖος εἶνε ἐδῶ παρών.

Ὁ τοκιστὴς ἤρχισε νὰ γελά.

— Σᾶς ὀμιλῶ σπουδαίως. Ὁ κ. Γ. . παίζει τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς τὴν κωμῳδίαν ἢ ὅποια θὰ παρασταθῇ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐνώπιον τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Ὅταν λοιπόν θὰ παρουσιάσω πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου τὴν ἀπόδειξίν σας, ἐννοεῖτε ὅτι θὰ σπέυση νὰ ἔλθῃ καὶ ν' ἀπαλλάξῃ ἠθοπιόν, ὁ ὁποῖος εἶνε πρὸς αὐτὸν ἀπαραίτητος.

Ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ παραδοξότεραι προτάσεις οὐδαμῶς ἐκπλήττουσιν. Ὁ τοκιστὴς ἔδωκε τὰ ζητηθέντα χρήματα, τὸ δ' ἐνέχυρον ὁ κ. Γ. . . ἐκάθησεν ἡσύχως πλησίον του ἐφ' ἐνὸς ἀνακλίντρον.

Ἐφθασεν ἡ ὥρα τῆς παραστάσεως. Ἡ αἴθουσα ἤρχισε νὰ πληροῦται, οἱ δὲ ἠθοπιοὶ εἶχον ἦδη ἐνδυθῆ.

— Καὶ αὐτὸς ὁ Γ. . δὲν ἦλθεν ἀκόμη ! ἀνέκραξεν εἰς ἄκρον ἀνήσυχος ὁ θεατρῶνης . . . Τί ἄρα γε νὰ συμβαίνει ;

— Συμβαίνει, ἀπήντησεν ἡ σύζυγος τοῦ κω-

μικροῦ ἀφιχθεῖσα τότε, ὅτι ὁ Γ... εἶνε ἐνέχυρον...
Πιστὸς εἰς τὸν λόγον του δὲν θὰ κινηθῆ πρὶν
πληρώσουσιν δι' αὐτὸν εἴκοσι λίρας στερλίνας.

— 'Αλλ' αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον... εἶνε τρέλλα.

— Εἶνε τρέλλα, ἔστω! 'Αλλ' ἡ παράστασις
σας δὲν θὰ γείνη.

— Τότε, τί νὰ κάμω;

— Νὰ ὑπάγετε νὰ πληρώσετε τὸν δανειζόν-
τα ἐπὶ ἐνεχύρω... Δι' αὐτὸ σὰς ἀρκεῖ ἐν λεπτόν
τῆς ὥρας.

Ἦ ποιητέον; Ὁ θεατρῶνης ἠναγκάσθη νὰ ὑ-
ποκύψῃ εἰς τὸν παράδοξον τοῦτον ὄρον. Μετὰ ἐν
λεπτόν ὁ κ Γ... ἐξαγορασθεὶς μετέβαινεν εἰς τὸ
θέατρον, ὅπου ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς. Ἦτο ἀνάγκη
νὰ τῷ συγχωρηθῆ ὁ δόλος τὸν ὑποῖον εἶχε
μεταχειρισθῆ διὰ νὰ λαβῆ τὴν προκαταβολήν,
τὴν ὁποίαν τῷ εἶχον ἀρνηθῆ τὴν προῖαν.

B*

Τὸ κατωτέρω ποιημάτιον τοῦ ἀθανάτου φάλτου τῆς Ἐ-
λευθερίας ἀπεστάλη ἡμῖν λιαν φιλοφρόνως παρὰ τοῦ ἐν Ζα-
κύνῳ ἀξιοτίμου κ. Διονυσίου Δ. Ἡλιακοπούλου, βιβλιοφύ-
λακος τῆς αὐτοῦ Δημοσίας Βιβλιοθήκης. Τὸ κειμή-
λιον τοῦτο τῆς Μούσης τοῦ Σολομοῦ ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ
ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑπταετοῦς ἀνεψιάς του, εἶνε δὲ δῶκε
ἀνέκδοτον καὶ εὐρίσκεται ἀναγεγραμμένον κάτωθεν τῆς εἰκό-
νος τῆς χαριτοβρύτου κόρης, ἣν εἰκόνα διαφυλάττει εὐλαβῶς
ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ποιητοῦ Δημητρίου Σολομοῦ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΣΟΛΟΜΟΥ

[Ἐγρᾶφη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἑπταετοῦς ἀνεψιάς του.]

Καθὼς μένεις εἰς τὸ νοῦ μου
"Ὅσο ζῶ καὶ εἰς τὴν καρδιά,
Μεῖνε, τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ μου,
Εἰς τὰ μάτια μου ὀμπροστά.

Μεῖνε—ἐπάλευε τὸ σῶμα
Ἡ ψυχὴ σου, γὰρ νὰ εὐγῆ,
Καὶ ἐσυχνάνοιγες τὸ στόμα
Καὶ δὲν ἤξερες γιὰτί.

'Λίγο ἐχάρηκες τὸ φῶς σου,
'Αφοῦ ἐπέρασες γλυκὰ
'Απ' τὰ σπλάγγνα τῆς μητρός σου
'Σ τοῦ πατρὸς τὴν ἀγκαλιά.

Γλυκοὶ ἐστάθησαν καὶ πλάνοι
Τῶν γονιῶν σου οἱ στοχασμοί,
Γάμου ἐδέλεπαν στεφάνι,
Κι' ἄλλο ἐφόρεσες ἐσὺ!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΟΜΟΣ.

'Ἡ εὐτυχία δὲν ἔγκειται ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ'
ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν πραγμάτων. Ἡ κτησίς μεγα-
λοπρεποῦς· μεγάρου δὲν καθιστᾷ εὐτυχὴ ἐκεῖνον, ὅστις
ἀνιάται ἐν αὐτῷ. Ὅμοιως τῶν καλλίστων πραγμάτων
ἡ κατοχὴ οὐδεμίαν φέρει εὐτυχίαν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις
δὲν ἤξευρε νὰ ἀπολαύσῃ αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Βιέννῃ διατρίβει νῦν ὁ διάδοχος τοῦ Ἰαπω-
νικοῦ θρόνου. Ὁ ἡγεμονόπαις οὗτος, ὀνομαζόμενος
Τουσιμί, ἔχει ἡλικίαν εἰκοσιοκτὼ ἐτῶν, προτίθεται
δὲ νὰ ἐπισκεφθῆ πάσας τὰς αὐτὰς τῆς Εὐρώπης. Ἀ-
νεχώρησεν ἐξ Ἰαπωνίας πρὸ ἐνὸς ἔτους περίπου, πα-
ρέμεινε δ' ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Ἰταλίᾳ, Ἰσπανίᾳ καὶ
Γαλλίᾳ. Ἐν τῷ Ἰαπωνικῷ στρατῷ ἔχει βαθμὸν συν-
ταγματάρχου, ἔτυχε δὲ εὐρωπαϊκῆς ἀγωγῆς καὶ παι-
δεύσεως. Νεώτερος ὢν διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν σπου-
δάζων ἐν Παρίσιος καὶ ἐν Βερολίνω, ἐπίσταται δὲ
ἄριστα τὴν γαλλικὴν. Ἐκ Βιέννης θὰ μεταβῆ εἰς ἐ-
πίσκεψιν τῶν αὐτῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Λονδί-
νου. Κατὰ τὸ φθινόπωρον θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πα-
τρίδα του διὰ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ πλουσιωτάτη γυνὴ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι
ἡ ἐν Σαντιάγω, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Χιλῆς, οἰκοῦσα
σενιόρα Ἰσιδώρα Κουσίνο. Ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπονομάζε-
ται κόμησσα τοῦ Μοντεχρίστου, διότι ἀληθῶς τὰ
πλούτη αὐτῆς ὑπερβαίνουσι τὰ μυθολογούμενα τοῦ
Μοντεχρίστου. Ἀλλ' ἡ σενιόρα Κουσίνο ἐγκαυχᾶται
μᾶλλον διὰ τὴν εὐγένειαν παρὰ διὰ τὰ πλούτη αὐτῆς,
διότι κατάγεται ἀπὸ τοὺς παλαιούς Conquistadores
τοὺς Ἰσπανοὺς κατακτητὰς τοῦ νέου κόσμου. Ἀπὸ
τὸν θανόντα σύζυγον τῆς ἐκληρονόμησεν γαίαις ἀνυ-
πολογίστου ἐκτάσεως, ἑκατομμύρια εἰς μετρητά, πο-
λυαριθμούς ἀγέλας βοσκημάτων, καὶ πλὴν τούτων
ἀνθρακωρυχεῖα, χαλκωρυχεῖα, ἀργυρωρυχεῖα, στόλον
μέγαν ἀτμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων, πολυπληθῆ ἐργο-
στάσια καὶ ἓνα σιδηρόδρομον. Ἐκ τούτων εἰσπράττει
ἐτήσιον εἰσόδημα πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων.
Ἐκ μόνων δὲ τῶν ἀνθρακωρυχειῶν αὐτῆς ἔχει μη-
νιαῖον εἰσόδημα ὀδοηκονταεξαχιλίων δολλαρίων, ἦτοι
ἐτήσιον εἰσόδημα πέντε καὶ πλεόν ἑκατομμυρίων
δραχμῶν. Πρὸς οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας τῆς ἐδαπάνη-
σεν ἐξ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὃ δὲ κῆπος
ταύτης εἶναι μυθωδῶς ὠραῖος.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐστίας» ἐγράφα-
μεν περὶ τῶν πλουτῶν ἐμπορικῶν ἐκθέσεων, ἃς διωρ-
γάνωσεν ἡ ἐν Βερολίνω γεωγραφικὴ εἰταιρία. Ὅπως
συναγωνισθῶσι δι' ὁμοίων ὄπλων ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ
τῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ διεθνῇ ἐμπορίῳ, μελετῶσι καὶ
οἱ Γάλλοι νὰ ἐξαποστελῶσιν εἰς τὰ σπουδαιότατα
ἐμπορικὰ κέντρα στρατιᾶν ἐμποροῦπαλλήλων, κομι-
ζόντων μεγάλας συλλογὰς δειγμάτων.

Ἀκούσας ποτὲ ὁ Ζεῦξις, ὅτι Ἀγάθαργος ὁ ζω-
γράφος ἐμεγαλοφρόνει, διότι ταχὺ καὶ ῥαδίως ἐποίη-
ε τὰς εἰκόνας, εἶπεν· Ἐγὼ δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ». Καὶ
εὐλόγως, διότι ἡ ἐν τῷ ποιεῖν εὐχέρεια καὶ ταχύτης
δὲν ἐμβάλλει εἰς τὸ ἔργον βάρος μόνιμον, οὐδὲ κάλ-
λους ἀκρίβειαν· ὃ δὲ εἰς παραγωγὴν αὐτοῦ μετὰ κό-
που πολλοῦ δαπάνηθεις χρόνος καθίσταται διαρκὲς καὶ
ἀπὸ τῆς λήθης σφίζει τὸ γενόμενον.

(Πλούταρχος).